

Trettondagen var mörk och kulen

Och trettondagen var mörk och kulen och snön den yrade, o
Herre Gud! Nu har vi slutat att fi-ra julen med glada sånger och
böners ljud Nu ju-le-lju-sen, nu pi-pan brun-nit och
flaskan tom uppå hyllan står Det goda ö-let ur
tunnan run-nit och kvar ej fin-nes en en-da tår

Noterad och utskriven av Stefan Lindén 101209

1. Och trettondagen var mörk och kulen
och snön den yrade, o Herre Gud!
Nu har vi slutat att fira julen
med glada sånger och böners ljud
Nu juleljusen, nu pipan brunnit
och flaskan tom uppå hyllan står
Det goda ölet ur tunnans runnit
och kvar ej finnes en enda tår

TRETTONDAGEN VAR MÖRK OCH KULEN

1. Och trettondagen var mörk och kulen
och snön den yrade, o Herre Gud!
Nu har vi slutat att fira julen
med glada sånger och böners ljud
Nu juleljusen, nu pipan brunnit
och flaskan tom uppå hyllan står
Det goda ölet ur tunnan runnit
och kvar ej finnes en enda tår

2. Så står det till i min usla hydda
o Gud han hjälpe mig, o arme karl!
För fyra skjortor jag hade sydda
och nu så har jag knappt en enda kvar
Och penningpungen med sina slantar,
den har gått samma väg lika fort
och i den mögliga kaffe pannan
finns blott potatisskal och annan lort

3. Men om jag hade en fuller flaska,
då ginge grämelsen ur min själ (kropp)
Nu får jag sitta och påta aska
med långer näsa och ta farväl